

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

- 1.
2. als wettelijk vertegenwoordiger van
appellante,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 05/49180, 06/12795 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 17 april 2007 in
de gedingen tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 oktober 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) de aan appellante verleende verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingetrokken. Dit besluit is aangehecht.

Bij besluit van eveneens 6 oktober 2005 heeft de minister de aan verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingetrokken.

Bij besluit van 14 februari 2006 heeft de minister het daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 april 2007, verzonden op 23 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, de door appellante tegen het besluit van 6 oktober 2005 dat ziet op de intrekking van de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd en tegen het besluit van 14 februari 2006 ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 1 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep van appellante is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Ten aanzien van het hoger beroep, ingesteld door appellante als wettelijk vertegenwoordiger van , wordt overwogen dat hetgeen in het hoger-beroepschrift naar voren is gebracht, geen onderdeel van de aangevallen uitspraak omschrijft waarmee appellante zich niet kan verenigen en evenmin gronden bevat waarop zij zich niet daarmee kan verenigen. Mitsdien is geen sprake van grieven in de zin van voormeld artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000.

2.4. Het hoger beroep is in zoverre kennelijk niet-ontvankelijk.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep, voor zover ingesteld door appellante als wettelijk vertegenwoordiger van K.A. Timo, niet-ontvankelijk;
- II. bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

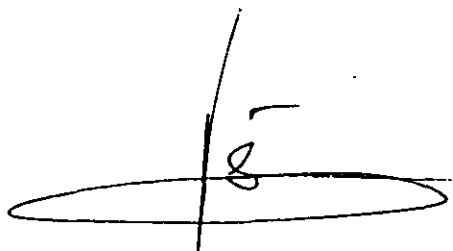
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 juli 2007

53-550.

Verzonden: **10 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummers: AWB 05/49180 BEPTDN
AWB 06/12795 BEPTDN

**uitspraak van de meervoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d.
17 april 2007**

inzake

geboren op , van Soedanese nationaliteit, mede ten behoeve
van haar kind geboren op mede namens haar minderjarige
zoon , geboren
eiseres,
gemachtigde: mr. R. Veerkamp, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. E.E.T. Scheers, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie-
en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Eiseres is sinds 18 november 1998 in Nederland. Op 8 augustus 2001 is aan haar een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, onder c voor bepaalde tijd verleend geldig van 18 november 1998 tot en met 18 november 2001. Op 18 oktober 2001 is aan eiseres een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd verleend die geldig was van 29 oktober 2001 tot en met 24 oktober 2006. Bij beslissing van 6 oktober 2005 heeft verweerder de aan eiseres verleende verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingetrokken. Eiseres heeft hiertegen beroep bij deze rechtbank ingesteld. Dit beroep is geregistreerd onder nummer AWB 05/49180.

1.2 Eiseres heeft voorts beroep ingesteld bij de rechtbank namens haar minderjarige zoon

Dit beroep is geregistreerd onder nummer AWB 06/12795 en het is gericht tegen de beslissing van 14 februari 2006, waarbij het bezwaar tegen de primaire beschikking van 6 oktober 2005 ongegrond is verklaard. Bij deze laatste beschikking is de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "gezinshereniging bij ingetrokken.

1.3 De gedingen zijn behandeld ter zitting van de meervoudige kamer van 6 maart 2007, waar eiseres en haar gemachtigde - naar nadien is gebleken door een misverstand - niet in persoon zijn verschenen. Verweerder heeft ter zitting bij monde van zijn gemachtigde zijn standpunt toegelicht.

zaaknummers: AWB 05/49180 BEPTDN
AWB 06/12795 BEPTDN

blad 2

Overwegingen

2.1 In geschil is of verweerder op goede gronden de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd van eiseres heeft ingetrokken. Voorts is in geschil of verweerder in redelijkheid de aan verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf bij" heeft kunnen intrekken.

Ten aanzien van het beroep inzake de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd

2.2 Verweerder heeft de bestreden beslissing, voor zover hier van belang en samengevat, doen steunen op de volgende overwegingen. Op grond van artikel 33 juncto artikel 35 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) kan de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd asiel worden ingetrokken indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag zouden hebben geleid. Eiseres heeft tijdens haar asielprocedure verklaard dat zij uit Soedan afkomstig is. De aan haar verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd asiel is per 18 oktober 2001 omgezet in een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Het Bureau Land en Taal (BLT) heeft op 3 december 2004 een analyse gemaakt van de gegevens zoals die zijn vastgelegd in de verslagen van de gehoren die behoren bij de eerste asielaanvraag van eiseres. Het BLT heeft opgemerkt dat eiseres met zekerheid niet afkomstig is uit Soedan. Eiseres is niet ingegaan op de uitnodiging van verweerder om te verschijnen voor een taalanalyse op 8 juni 2005 en 7 september 2005. Om die reden gaat verweerder er van uit dat eiseres de voorlopige conclusie van het BLT niet betwist. Verweerder heeft voorts overwogen dat eiseres niet op andere wijze haar nationaliteit aannemelijk heeft weten te maken. Verweerder heeft verder de verklaringen van eiseres over het enkel spreken van Engels, alsmede haar verklaringen over haar woonomgeving in de gehoren, ongeloofwaardig geacht. Er is van de zijde van verweerder geen sprake van een concrete toezegging dat de verstrekte gegevens haar nimmer zouden worden tegengeworpen. Verweerder heeft zo spoedig mogelijk na het beschikbaar komen van de onderzoeksmethoden waarmee de herkomst van eiseres geverifieerd kan worden haar uitgenodigd voor nader onderzoek.

2.3 Eiseres bestrijdt dit besluit en voert daartegen -kort en zakelijk samengevat- het volgende aan. Verweerder heeft bij brief van 20 augustus 2003 medegedeeld dat het nader onderzoek naar de opgegeven herkomst van eiseres is stopgezet. Aan deze brief heeft eiseres een expliciete toezegging door verweerder ontleend en zijn er bij haar verwachtingen gewekt. Door toch onderzoek te gaan doen naar de herkomst van eiseres heeft verweerder in strijd gehandeld met het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel. Voorts verblijft eiseres al sinds 1998 in Nederland. Verweerder heeft derhalve jarenlang de gelegenheid gehad om een nader standpunt ten aanzien van de herkomst van eiseres in te nemen. Nu verweerder dit al die tijd heeft nagelaten handelt verweerder onzorgvuldig door opnieuw onderzoek te doen. Gezien het tijdsverloop en de eerdere onderzoeken is het aan verweerder om met bewijs te komen dat hetgeen eiseres tijdens haar asielaanvraag heeft verklaard niet juist zou zijn. Bovendien kan aan het rapport van het BLT geen bewijskracht worden toegekend aangezien het niet is ondertekend en niet blijkt dat het door een deskundige is opgesteld. Het valt niet uit te sluiten dat eiseres die uit Zuid-Soedan komt haar stamtaal niet spreekt en uitsluitend Engels spreekt. Ten slotte voert eiseres aan dat zij een bijdrage kan leveren aan de Nederlandse samenleving. Eiseres stelt voorts dat verweerder heeft nagelaten de belangen van de kinderen ingevolge het Internationaal Verdrag van de Rechten van het Kind (IVRK) mee te wegen. Voorts stelt eiseres nog de verwijzing van verweerder naar de overgelegde uitspraken niet te kunnen volgen omdat deze niet zien op een vergelijkbare situatie. Eiseres heeft bij haar aanvullende beroepsgronden overgelegd de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad

zaaknummers: AWB 05/49180 BEPTDN
AWB 06/12795 BEPTDN

blad 3

van State (AbRS) van 20 april 2004.

2.4 Ingevolge artikel 33 onder b van de Vw is Onze Minister bevoegd een verleende verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te trekken.

2.5 In het eerste lid, sub a van artikel 35 van de Vw is bepaald dat de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw kan worden ingetrokken indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.6 Het geschil spitst zich toe op de vraag of verweerder aannemelijk heeft gemaakt dat eiseres onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden. De bewijslast hiervoor ligt bij verweerder aangezien het gaat om intrekking van een verleende verblijfsvergunning en niet om een verzoek tot eerste verblijfsaanvaarding.

2.7 De rechtbank overweegt allereerst dat gelet op jurisprudentie van de AbRS van 17 mei 2005 (NAV 2005/167) verweerder gemotiveerd uiteen dient te zetten wat de aanleiding is geweest voor een taalanalyse. De rechtbank overweegt dat verweerder in het voornemen en de bestreden beschikking heeft gemotiveerd dat hij in de loop der tijd meer geavanceerde, technische hulpmiddelen kan inzetten om de gegevens over de gestelde herkomst nader te onderzoeken. Op grond van deze toegenomen kennis is gebleken dat in het verleden een verblijfsvergunning asiel is verleend aan Soedanezen van wie op grond van de huidige informatie twijfel zou kunnen ontstaan aan de gestelde herkomst. Om die reden worden Soedanezen die een eerste beslissing op hun asielverzoek hebben ontvangen voor 1 januari 2003 opnieuw onderworpen aan een herkomstonderzoek.

2.8 Aldus heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank afdoende gemotiveerd wat de aanleiding is geweest voor een nader onderzoek. De eerste aanleiding is algemeen van aard geweest en voortgekomen uit voortschrijdend inzicht met betrekking tot de herkomst van alle Soedanezen. Deze is gevolgd door een dossieranalyse die ten aanzien van eiseres specifieke aanwijzingen hebben opgeleverd. Deze aanwijzingen zijn neergelegd in het rapport van het BLT van 3 december 2004, inhoudende dat eiseres alleen Engels spreekt en geen stamtaal en/of enige vorm van Arabisch en dat de door eiseres opgegeven eigen naam en de namenreeks van haar ouders niet voldoen aan de gebruikelijke namenreeks die in Soedan voorkomt. Vervolgens heeft verweerder eiseres tot tweemaal toe uitgenodigd voor een taalanalyse, waar eiseres geen gehoor aan heeft gegeven. Ook in het gehoor naar aanleiding van het voornemen en in de zienswijze heeft eiseres geuit dat zij van mening is dat het herkomstonderzoek naar haar door verweerder is stopgezet en dat zij derhalve geen aanleiding ziet om mee te werken aan de taalanalyse. In dat verband overweegt de rechtbank nog dat een taalanalyse in het algemeen een middel is om de vreemdeling tegemoet te komen indien hij niet in staat is om documenten te overleggen die zijn beweerdelijke nationaliteit staven. Door aldus te handelen heeft eiseres de gelegenheid voorbij laten gaan om de ernstige twijfel over haar nationaliteit die bij verweerder is ontstaan weg te nemen.

2.9 Gelet op het voorgaande en het karakter van verweerders brief van 20 augustus 2003 is de rechtbank voorts van oordeel dat verweerder het vertrouwensbeginsel jegens eiseres niet heeft geschonden. De voornoemde brief bevat geen expliciete toezegging door verweerder en

zaaknummers: AWB 05/49180 BEPTDN
AWB 06/12795 BEPTDN

blad 4

laat onverlet dat de hiervoor aangehaalde artikelen van de Vw op eiseres van toepassing zijn.

2.10 De rechtbank overweegt verder dat verweerder aan zijn beschikking ten grondslag heeft gelegd de informatie die naar voren is gekomen in het gehoor van 18 november 1998, het nader gehoor van 14 december 1998 en het nader gehoor in het kader van de opgegeven herkomst van 4 maart 2003, aangevuld met de dossieranalyse door het BLT die concrete aanwijzingen bevat voor twijfel aan de nationaliteit van eiseres. Verweerder heeft op grond daarvan geconcludeerd dat eiseres onjuiste informatie heeft verstrekt. Daarbij heeft verweerder overwogen dat eiseres heeft verklaard dat haar beide ouders de Dinka taal spreken en eiseres alleen de Engelse taal machtig is. De verklaring van eiseres dat zij tot de etnische groep der Dinka behoort maar niet de taal spreekt heeft verweerder ongeloofwaardig geacht. Voorts heeft verweerder het ongeloofwaardig geacht dat eiseres niet in staat is gedetailleerd te verklaren over haar woonomgeving en haar dagelijks leven.

2.11 Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat eiseres onjuiste gegevens heeft verstrekt. Het door eiseres overgelegde stuk van Vluchtelingenwerk Rijnmond, dat weergeeft dat de verklaringen van eiseres niet onmogelijk zijn en dat evenmin valt uit te sluiten dat een Zuid-Soedanees zijn/haar stamtaal niet spreekt, acht de rechtbank niet voldoende specifiek om aan het voorgaande te kunnen afdoen. De rechtbank acht bij haar oordeel eveneens van belang dat eiseres geen gebruik heeft gemaakt van de aangeboden taalanalyse.

Ten aanzien van het beroep inzake de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd

2.12 Verweerder heeft de verblijfsvergunning ingetrokken aangezien eiseres niet langer rechtmatig verblijf heeft en er niet meer voldaan wordt aan de beperking waaronder de vergunning aan (hierna: betrokkene) is verleend.

2.13 Eiseres heeft -kort en zakelijk weergegeven- aangevoerd dat verweerder op onjuiste wijze toepassing heeft gegeven aan het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind (IVRK). Het belang van betrokkene vergt dat verweerder de vergunning niet ingetrokken wordt.

2.14 Ingevolge artikel 19 van de Vw kan de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden ingetrokken op de grond bedoeld in artikel 18, eerste lid, sub f indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of een voorschrift dat aan de vergunning is verbonden.

2.15 De rechtbank overweegt dat niet in geschil is dat de vergunning ten name van een afhankelijk karakter heeft. Deze is afhankelijk van de verblijfsvergunning van eiseres. Zoals hiervoor reeds is overwogen is vast komen staan dat eiseres onjuiste gegevens heeft verstrekt. Op die grond heeft verweerder de aan eiseres verleende verblijfsvergunning kunnen intrekken. Gelet hierop heeft verweerder de bevoegdheid om ook de afhankelijke verblijfsvergunning in te trekken.

2.16 Voor zover eiseres in beroep heeft beoogd te stellen dat verweerder onvoldoende is ingegaan op artikel 3 van het IVRK overweegt de rechtbank dat, waar de AbRS bij uitspraak van 13 september 2005, JV 2005/409, heeft overwogen dat artikel 3 IVRK geen norm bevat die zonder nadere uitwerking in nationale wet- en regelgeving door de rechter direct

zaaknummers: AWB 05/49180 BEPTDN
AWB 06/12795 BEPTDN

blad 5

toepasbaar is, verweerder zich in zijn belangenafweging in voldoende mate rekenschap heeft gegeven van de belangen van het kind, waarna hij in redelijkheid kon besluiten als hiervoor vermeld. Verweerder kon daarbij mede van belang achten dat er onduidelijkheden bestaan over de afkomst en achtergrond van eiseres en betrokkene.

2.17 Gelet op de hiervoor weergegeven omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat artikel 3 IVRK er in casu niet aan in de weg staat dat verweerder kon overgaan tot intrekking van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd van betrokkene.

2.18 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat de bestreden besluiten niet in stand kan blijven, worden de beroepen ongegrond verklaard.

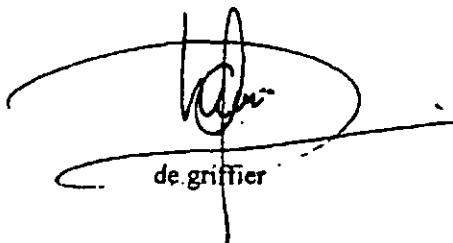
2.19 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

Beslissing

De rechtbank:

verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H. Gorter, als voorzitter en de mrs. J.G.Th. Engelberts en F.M.D. Aardema, leden van de meervoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 17 april 2007, in tegenwoordigheid van mr. C.G.J.M. Moison als griffier.

de griffier

de rechter

afschrift verzonden op: 23 APR 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Boulevard Heuvelink

advocaten

Advocaten:
 mr. A.E.L.T. Balkema
 mr. E. Klijn
 mr. C.D.A.J. Majoie
 mr. H.F.J.L. van Pelt
 mr. M.J.G. Voets
 mr. S.G. Volbeda
 mr. A.J. v.d. Werff-Dost

Postadres:
 Postbus 3068
 6802 DB Arnhem

Bezoekadres:
 Boulevard Heuvelink 130
 6826 KW Arnhem

telefoon:
 026-4453552

fax:
 026-4457504

e-mail:
 info@bdhadvocaten.nl

website:
 www.bdhadvocaten.nl

PER FAX: 070-3651380

Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Arnhem
 Betreft
 Ons kenmerk
 Dossiernr

21 mei 2007

/ IND

HP 070801
 9811.17.2094

Hoger beroep Vw 2000

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3027	21 MEI 2007
B	
ZAAKNR. 200703504	
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Appellante is: geboren op , van Soedaneze nationaliteit, wonende te , mede ten behoeve van haar kind , geboren op mede namens haar minderjarige zoon geboren op , voor dit hoger beroep nadrukkelijk woonplaats kiezende te Arnhem op het adres Boulevard Heuvelink 130 (postadres: Postbus 3068, 6802 DB Arnhem) ten kantore van de advocaat mr. H.F.J.L. van Pelt, die nadrukkelijk verklaart door appellante tot de indiening van dit hoger beroepschrift bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd.

Verweerder is: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te Den Haag.

Het hoger beroep is gericht tegen: een beschikking van de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht van 17 april 2007, verzonden 23 april 2007, (proc.nr. AWB 05/49180 en 06/12795).

Appellante kan zich om de volgende redenen niet met de uitspraak van de rechtbank verenigen:

reden taalanalyse en heronderzoek niet voldoende gemotiveerd strijd met rechtszekerheid.

1. Blijkens rechtsoverweging 2.8 van de aangevallen uitspraak overweegt de rechtbank, dat verweerder afdoende gemotiveerd heeft, wat de aanleiding voor verweerder is geweest voor het nader onderzoek. De rechtbank overweegt dan:

'De eerste aanleiding is algemeen van aard geweest en voortgekomen uit voortschrijdend inzicht met betrekking tot de herkomst van alle Soedanezen.'

Boulevard Heuvelink

advocaten

2. Verweerder had in het voornemen van 8 maart 2005 en de beschikking van 6 oktober 2005 erop gewezen, dat in de loop van 2003 binnen de IND voldoende kennis was ontwikkeld om de herkomst van Soedanezen te onderkennen. Op grond van die kennis was gebleken, dat vergunningen asiel waren verleend aan Soedanezen, van wie op grond van de huidige informatie twijfel aan de gestelde herkomst zou kunnen ontstaan
3. Op 4 maart 2003 is appellante in het kader van een nader onderzoek naar haar herkomst gehoord. Blijkens blz.12 van dat gehoor is appellante geconfronteerd met de conclusies, dat zij onjuiste informatie over haar omgeving verstrekte en het bovendien in strijd werd geacht met de inmiddels bekend geworden informatie het onmogelijk werd geacht om uit Zuid-Soedan afkomstig te zijn en alleen Engels te spreken.
4. Bij brief van 20 augustus 2003 heeft verweerder aan (gemachtigde van) appellante meegedeeld, dat het nader onderzoek naar de herkomst van appellante werd stopgezet.
5. Namens appellante is betoogd, dat verweerder in strijd met het vertrouwensbeginsel heeft gehandeld door terug te komen op het bericht van 20 augustus 2003. De rechtbank overweegt naar aanleiding hiervan in r.o. 2.9 van de aangevallen uitspraak het volgende:

'Gelet op het voorgaande en het karakter van verweerders brief van 20 augustus 2003 is de rechtbank voorts van oordeel dat verweerder het vertrouwensbeginsel jegens eiseres niet heeft geschonden. De voornemde brief bevat geen expliciete toezegging door verweerder en laat onverlet dat de hiervoor aangehaalde artikelen van de Vw op eiseres van toepassing zijn.'

Grief 1

6. De rechtbank miskent door dit te overwegen, dat verweerder nader had moeten motiveren, waarom ná de brief van 20 augustus 2003 toch tot verder onderzoek naar de herkomst van appellante kon worden overgegaan.
7. De aangevallen uitspraak kan om die reden dan ook niet in stand blijven en komt voor vernietiging in aanmerking

Grief 2

8. In r.o. 2.19 van de aangevallen uitspraak overweegt de rechtbank dat van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, niet is gebleken, zulks – onder verwijzing naar grief 1 – ten onrechte.

Boulevard Heuvelink
advocaten

MET CONCLUSIE:

Appellante concludeert tot vernietiging van de uitspraak van de rechtbank en opnieuw rechtdoende het beroep tegen de beslissing van verweerder van 14 februari 2006 alsnog gegrond te verklaren, met veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure, zowel in eerste aanleg bij de rechtbank als in dit hoger beroep.

Gemachtigde,

Bijlage: -beschikking VK Utrecht